

Publicerad 2018-01-23 19:17 av LizzyyO

Som tidigare från bloggen.

När någon annan tog över mitt m.

Mitt jag blivit ej att jag

Sitter på ett skenande tåg mot en bergvägg som du startat

Fantastiska midvinter vår du är saknad

Dina omfamnande vingar ligger döende på en äng

jag plockar förtvivlat i en oacceptans upp alla skärvor du lämnat för att jag inte vågar säga OKEJ

Försöker springa ikapp dina snabba försvinnande andetag

Omsluten och nergrävd i tron om att vindarna stannar

(tåget stannar)

Snälla lämna inte en mörk solnedgång gör den till vår igen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren LizzyyO med Poeter.se id #102868 innehar upphovsrätten